

Λ. ΤΖ. ΣΜΙΘ

Η
ΔΥΝΑΜΗ

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟ 3

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE SECRET CIRCLE 3: THE POWER
Από τις Εκδόσεις HarperTeen, Νέα Υόρκη 2008
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Μυστικός Κύκλος 3 – Η δύναμη**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: L. J. Smith

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κάσσυ Μπουλούκου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: HildenDesign, München
(www.hildendesign.de)

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
Μερσίνα Λαδοπούλου, Ραλλού Ρουχωτά
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Lisa Smith and Daniel Weiss Associates, Inc., 1992
Published by arrangement with Rights People, London.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2013

ISBN 978-960-496-825-1

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοίου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Λ. ΤΖ. ΣΜΙΘ

Η ΔΥΝΑΜΗ

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟ 3

Μετάφραση: Κάσσυ Μπουλούκου

*Στη Λόρεν και στον Μπράιαν
που γνωρίζουν ότι η αγάπη είναι Δύναμη*

1

Νταϊάνα, σου έχω μια έκπληξη», είπε η Φέι.
Τα σμαραγδένια μάτια της Νταϊάνα, με τις πυκνές, κατάμαυρες βλεφαρίδες, ήταν υγρά. Ακόμη δεν είχε συνέλθει από τα αποψινά γεγονότα και το πρόσωπό της αντανακλούσε την αγωνία της καθώς στράφηκε προς τη Φέι.

Τα χειρότερα θα ακολουθούσαν σύντομα.

Επιτέλους η Κάσι ένωσε να την πλημμυρίζει μια παράξενη αίσθηση ελευθερίας. Τέρμα πια το κρυφτούλι, τα ψέματα, οι δικαιολογίες. Ο εφιάλτης είχε πλέον ξεκινήσει.

«Υποθέτω ότι έπρεπε να σου το έχω πει νωρίτερα, αλλά δεν ήθελα να σε στενοχωρήσω», είπε η Φέι. Τα χρυσαφένια μάτια της έλαμπαν από μια εσωτερική, άγρια φλόγα.

Ο Άνταμ, που δεν ήταν χαζός, κοιτούσε μια την Κάσι και μια τη Φέι και σύντομα έφτασε στο προφανές, καταστροφικό συμπέρασμα. Έπιασε βιαστικά τον αγκώνα της Νταϊάνα.

«Ό,τι και αν είναι, μπορεί να περιμένει», είπε. «Η Κάσι πρέπει να επισκεφτεί τη μητέρα της και...»

«Όχι, δεν μπορεί να περιμένει, Άνταμ Κόναντ», τον διέκοψε η Φέι. «Έρθε επιτέλους η ώρα η Νταϊάνα να μάθει τι

είδους άνθρωποι την περιβάλλουν». Η Φέι στράφηκε ξανά προς την Νταϊάνα. Το γλωμό πρόσωπό της έλαμπε από μια παράξενη χαρά και δημιουργούσε έντονη αντίθεση με τη σκοτεινή σαν νυχτιά χ αίτη της. «Αυτοί που εσύ επέλεξες», εί-
πε στην ξαδέλφη της. «Η καλύτερη φίλη σου και αυτός. Ο αδιάφθορος σερ Άνταμ. Θέλεις να μάθεις γιατί δεν τα κα-
τάφερες ως αρχηγός; Θέλεις να μάθεις πόσο αφελής είσαι;»

Όλοι πλησίασαν. Στα βλέμματά τους, η Κάσι διέκρινε έκπληξη και καχυποψία. Η πανσέληνος που έλαμπε στη δύση ήταν δυνατή και φώτιζε κάθε λεπτομέρεια γύρω τους.

Η Κάσι τους κοίταξε έναν έναν: τη σκληρή Ντέμπορα, την όμορφη Σούζαν, με το πρόσωπό της χαραγμένο από ένα έκπληκτο συνοφρύωμα, την ήρεμη Μέλανι και την όλο χάρη Λόρελ, τον Κρις και τον Νταγκ Χέντερσον, τους άγριους δι-
δύμους, που στέκονταν δίπλα στον Σον, που ταλαντευόταν από το ένα πόδι στο άλλο, και τον όμορφο Νικ πίσω τους.

Τέλος, κοίταξε τον Άνταμ, ο οποίος συνέχισε να κρα-
τάει το μπράτσο της Νταϊάνα, αλλά το περήφανο, εντυπω-
σιακό πρόσωπό του προόδιδε την ένταση και την ανησυχία του. Τα μάτια του συνάντησαν τα μάτια της Κάσι. Η Κάσι διάβασε μέσα τους την κατανόηση και, ντροπιασμένη, βιά-
στηκε να αποστρέψει το βλέμμα της. Δεν είχε κανένα δι-
καίωμα να βασίζεται στη δύναμη του Άνταμ. Όπου να 'ναι ολόκληρος ο Κύκλος θα μάθαινε ποια ήταν.

«Ήλιζα να πράξουν το σωστό και να ελέγξουν τον εαυτό τους», είπε η Φέι. «Για το καλό τους, αν όχι για το δι-
κό σου. Αλλά...»

«Τι λες, Φέι;» τη διέκοψε η Νταϊάνα γεμάτη ανυπομο-
νησία.

«Για τον Άνταμ και την Κάσι, φυσικά», της απάντησε αργά η Φέι, ανοίγοντας διάπλατα τα χρυσαφένια μάτια της. «Λέω ότι ερωτοτροπούν πίσω από την πλάτη σου».

Τα λόγια της έπεσαν σαν βότσαλα στην ήρεμη επιφάνεια της λίμνης. Προς στιγμήν, δεν ακούστηκε τίποτα, ώσπου ο Νταγκ Χέντερσον έριξε πίσω το κεφάλι του και έβαλε τα γέλια.

«Ναι, και η μαμά μου είναι *στριπτιζέζ!*» χλεύασε.

«Και η Μητέρα Τερέζα είναι στην πραγματικότητα η Catwoman», συμπλήρωσε ο Κορις.

«Έλα τώρα, Φέι», της είπε ξερά η Λόρελ. «Μη γίνεσαι γελοία».

Η Φέι χαμογέλασε.

«Δε σας αδικώ που δε με πιστεύετε», τους είπε. «Και εγώ ένιωσα μεγάλη έκπληξη. Όλα, όμως, ξεκίνησαν προτού έρθει η Κάσι στο Νιου Σάλεμ. Όλα ξεκίνησαν όταν συνάντησε τον Άνταμ στο Κέιπ Κοντ».

Αυτή τη φορά η σιωπή που έπεσε ανάμεσά τους ήταν διαφορετική. Η Κάσι είδε τη Λόρελ να ρίχνει ένα γρήγορο βλέμμα στη Μέλανι. Όλοι ήξεραν ότι η Κάσι είχε περάσει μερικές εβδομάδες στο Κέιπ Κοντ το περασμένο καλοκαίρι. Και όλοι ήξεραν ότι και ο Άνταμ είχε βρεθεί εκεί, αναζητώντας τα Εργαλεία. Η Κάσι είδε ότι όλοι είχαν αρχίσει να καταλαβαίνουν.

«Όλα ξεκίνησαν στην παραλία του Κέιπ Κοντ», συνέχισε η Φέι. Φαινόταν να το απολαμβάνει, όπως απολάμβανε κάθε ευκαιρία να αποτελεί το κέντρο της προσοχής. Ήταν σέξι και επιτακτική έτσι όπως περνούσε τη γλώσσα της πάνω από τα χείλη της και μιλούσε με τη βραχνή φωνή

της προς όλους, αν και στην πραγματικότητα τα λόγια της απευθύνονταν στην Νταϊάνα. «Υποθέτω ότι ο έρωτάς τους ήταν κεραυνοβόλος ή, τουλάχιστον, δεν μπορούν να κρατηθούν ο ένας μακριά από τον άλλο. Όταν η Κάσι ήρθε στο Νιου Σάλεμ, έγραψε ένα ποίημα για τον Άνταμ. Μισό λεπτό να θυμηθώ τους στίχους». Η Φέι έριξε το κεφάλι της στο πλάι και άρχισε να απαγγέλλει:

Κάθε βράδυ ονειρεύομαι εκείνον

Που ξύπνησε την επιθυμία μου με το φιλί του

Περάσαμε μια ώρα μόνοι

Έκτοτε οι μέρες μου πήραν φωτιά.

«Σωστά! Αυτό ήταν το ποίημά της», είπε η Σούζαν. «Το θυμάμαι. Την είχαμε παρασύρει στο παλιό κτίριο των φυσικών επιστημών και δεν ήθελε να μας αφήσει να το διαβάσουμε».

Η Ντέμπορα κατένευσε συνοφρυωμένη.

«Και εγώ το θυμάμαι».

«Ίσως θυμάσαι πόσο περίεργα φέρθηκαν και οι δύο στη μύηση της Κάσι», συνέχισε η Φέι. «Και πώς ο Ρατζ φέρθηκε φιλικά στην Κάσι. Πηδούσε συνεχώς πάνω της και την έγλειφε. Η απάντηση είναι πολύ απλή – γνωρίζονταν ήδη. Βεβαίως, δεν ήθελαν να το μάθουμε εμείς. Προσπάθησαν να το κρύψουν. Κάποια στιγμή, όμως, τους τσάκωσα. Ήταν τη βραδιά που χρησιμοποιήσαμε για πρώτη φορά το κρυστάλλινο κρανίο στο γκαράζ της Νταϊάνα. Υποθέτω ότι ο Άνταμ συνόδευσε την Κάσι στο σπίτι της, αλλά αναρωτιέμαι ποιος το κανόνισε αυτό».

Αυτή τη φορά, ήταν η σειρά της Λόρελ και της Μέλανι να φανούν έκπληκτες. Θυμήθηκαν πώς, τη βραδιά της πρώτης τελετουργίας, η Νταϊάνα ζήτησε από τον Άνταμ να συ-

νοδεύσει την Κάσι στο σπίτι της και ότι ο Άνταμ δίστασε αρχικά, αλλά στο τέλος συμφώνησε.

«Νόμιζαν ότι ήταν μόνοι στο ακρωτήριο, αλλά κάποιος τους παρακολούθουσε. Δύο μικροί, δύο φιλαράκια μου...» Η Φεί κούνησε βαριεστημένα τα δάχτυλά της με τα κατακόκκινα νύχια, σαν να χάιδευε κάτι. Αστραπιαία, το μυαλό της Κάσι φωτίστηκε.

Τα γατάκια. Εκείνα τα διαβολεμένα γατάκια, που λατρεύουν το αίμα και περιφέρονται αγριεμένα στο υπνοδωμάτιο της Φεί. Η Φεί έλεγε ότι τα γατάκια ήταν οι κατάσκοποι της; Ότι μπορεί και επικοινωνεί μαζί τους;

Η Κάσι ένιωσε να την πλημμυρίζει παγωνιά, καθώς κοιτούσε το ψηλό, σκοτεινά όμορφο κορίτσι, και αισθάνθηκε ότι κάτι θανατηφόρο κρυβόταν πίσω από τα χρυσαφένια μάτια της. Τόσο καιρό αναρωτιόταν σε ποιους αναφερόταν η Φεί όταν είχε μιλήσει για τους «φίλους» που παρατηρούσαν και της έδιναν αναφορά, αλλά ποτέ δεν είχε φανταστεί κάτι τέτοιο. Η Φεί χαμογέλασε με γατίσια ικανοποίηση και την κοίταξε κουνώντας το κεφάλι της.

«Έχω πολλά μυστικά», είπε απευθυνόμενη στην Κάσι. «Και αυτό δεν είναι παρά ένα από αυτά. Τέλος πάντων», είπε στρεφόμενη στους υπόλοιπους. «Εκείνη τη βραδιά αποκαλύφθηκαν. Φιλήθηκαν. Υποθέτω ότι δεν μπορώ να το πω πιο ευγενικά. Το φιλί τους ήταν από εκείνα τα φιλά που προκαλούν αυτομάτως μια μεγάλη έκρηξη. Υποθέτω ότι δεν μπορούσαν να κατευνάσουν άλλο τον πόθο τους». Αναστέναξε.

Η Νταϊάνα κοιτούσε τώρα τον Άνταμ, ψάχνοντας την άρνηση στο βλέμμα του. Όμως ο Άνταμ κοιτούσε κατάματα τη Φεί, με το πιγούνι του σφιγμένο.

Τα χείλη της Νταϊάνα μισάνοιξαν στην εισπνοή της.

«Φοβάμαι, όμως, ότι αυτή δεν ήταν η μόνη φορά που το έκαναν», συνέχισε η Φέι, εξετάζοντας τα νύχια της με μια ψεύτικη έκφραση σεμνοτυφίας και τύψεων. «Έκτοτε, το κάνουν συνεχώς, ξεκλέβοντας κρυφές στιγμές, όταν δε βλέπεις, Νταϊάνα. Όπως στον πρώτο χορό. Τι κρίμα που δεν είχες έρθει. Άρχισαν να φιλιούνται καταμεσής της πίστας. Υποθέτω ότι μετά αποσύρθηκαν κάπου πιο ήσυχα...»

«Δεν είναι αλήθεια αυτό!» βιάστηκε να φωνάξει η Κάσι, προτού συνειδητοποιήσει ότι με τη στάση της επιβεβαίωνε τα λεγόμενα της Φέι.

Τώρα όλοι κοιτούσαν την Κάσι και οι Χέντερσον είχαν πάψει να χαμογελούν. Το γαλαζοπράσινο βλέμμα τους ήταν σοβαρό και πρόδιδε την έντασή τους.

«Ήθελα να σου το πω», είπε η Φέι στην Νταϊάνα. «Η Κάσι, όμως, με ικέτευσε να μην το κάνω. Είχε πάθει υστερία. Έκλαιγε και παρακαλούσε. Μου είπε ότι θα πεθάνει, αν το μάθεις. Είπε ότι θα έκανε τα πάντα. Και τότε», η Φέι αναστέναξε και κοίταξε κάπου μακριά, «μου πρότεινε να μου φέρει το κρανίο».

«Τι;» είπε ο Νικ, με τη δυσπιστία να καθρεφτίζεται στο συνήθως ατάραχο πρόσωπό του.

«Ναι». Η Φέι χαμήλωσε ξανά το βλέμμα της στα νύχια της, αλλά δεν μπόρεσε να τιθαसेύσει το χαμόγελο που ανασήκωσε τις άκρες των χειλιών της. «Ήξερε ότι ήθελα να εξετάσω το κρανίο και μου είπε ότι θα μου το φέρει, αν δε μιλήσω. Τι άλλο μπορούσα να κάνω; Φερόταν σαν τρελή. Δεν άντεχα να της το αρνηθώ».

Η Κάσι βύθισε τα δόντια της στο κάτω χείλος της. Ήθε-

λε να ουρλιάξει και να διαμαρτυρηθεί ότι δεν είχαν γίνει έτσι τα πράγματα... αλλά τι νόημα θα είχε κάτι τέτοιο;

«Να υποθέσω ότι ούτε εσύ άντεξες να αρνηθείς την πρότασή της», είπε η Μέλανι, κοιτάζοντας τη Φέι με βλέμμα σκοτεινό.

Η Φέι την κοίταξε αποδοκιμαστικά.

«Ας πούμε ότι η ευκαιρία ήταν πολύ καλή για να την αρνηθώ».

«Δεν είναι αστείο αυτό!» φώναξε η Λόρελ. Φαινόταν συντετριμμένη. «Δεν το πιστεύω».

«Και τότε, για πες μας πώς ήξερε πού να ψάξει απόψε για το κρανίο», της είπε απαλά η Φέι. «Τη βραδιά που εντοπίσαμε τη σκοτεινή ενέργεια στο κοιμητήριο, η Κάσι έμεινε σπίτι σου, Νταϊάνα. Ανακάλυψε πού είχες κρύψει το κρανίο, διαβάζοντας το Βιβλίο των Σκιών σου. Πρώτα, όμως, είχε κλέψει το κλειδί για το ντουλάπι σου και είχε ψάξει εκεί». Τα χρυσαφένια μάτια της Φέι σπίθιζαν από το θρίαμβο που ένιωθε και δεν μπορούσε να κρύψει άλλο.

Κανείς δεν μπορούσε πια να αρνηθεί την αλήθεια των λεγομένων της. Η Κάσι ήξερε πού να σκάψει για να βρει το κρανίο. Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία επ' αυτού. Η Κάσι το έβλεπε να διαγράφεται στα πρόσωπα όλων: η δυσπιστία υποχωρούσε δίνοντας τη θέση της στην αποδοκιμασία.

Όπως στο *Άλικο Γράμμα*,* σκέφτηκε άγρια η Κάσι έτσι όπως στεκόταν μόνη απέναντι στους υπόλοιπους, που δεν

* Αμερικανική ταινία του 1995 με πρωταγωνιστές την Ντέμι Μουρ και τον Γκάρι Όλντμαν. Πρωτότυπος τίτλος: *The Scarlet Letter*. (Σ.τ.Μ.)

έπαιρναν τα μάτια τους από πάνω της. Θα μπορούσε κάλλιστα να στέκεται πάνω σε μια εξέδρα με το γράμμα «Α»* καρφιτωμένο στο στήθος της. Ανήμπορη να αντιδράσει, ίσωσε την πλάτη της και προσπάθησε να κρατήσει ψηλά το πιγούνι της, σε μια προσπάθεια να συνεχίσει να κοιτάζει τους υπόλοιπους. Δε θα κλάψω, σκέφτηκε. Δε θα αποστρέψω το βλέμμα μου.

Και τότε είδε το πρόσωπο της Νταϊάνα.

Η έκφρασή της δεν πρόδιδε απλώς την έκπληξή της. Είχε παραλύσει και τα πράσινα μάτια της ήταν ορθάνοιχτα, κενά, κομματιασμένα.

«Ορκίστηκε να είναι πιστή στον Κύκλο και να μην κάνει ποτέ κακό σε κανέναν μας», συνέχισε η Φεί με τη βραχνή φωνή της. «Αλλά είπε ψέματα. Υποθέτω, όμως, ότι δεν πρέπει να μας προκαλεί έκπληξη αυτό, δεδομένου ότι είναι μισή ξένη. Θεωρώ, όμως, ότι παρακράτησε όλο αυτό. Η Κάσι και ο Άνταμ απολαμβάνουν ο ένας τον άλλο αρκετό καιρό τώρα. Τώρα λοιπόν έμαθες την αλήθεια. Νομίζω», τελείωσε το έργο της η Φεί, κοιτάζοντας ικανοποιημένα τα έκπληκτα μέλη της συντροφιάς και ειδικά την ξαδέλφη της, που στεκόταν ακίνητη, σαν νεκρή, «ότι είναι πλέον ώρα να γυρίσουμε στα σπίτια μας. Σήμερα συνέβησαν πολλά». Και με αυτά τα λόγια, άρχισε να απομακρύνεται ράθυμα, με ένα αχνό χαμόγελο στο πρόσωπό της.

«Όχι». Ήταν μια τόση δα λέξη, αλλά στο άκουσμά της η Φεί σταμάτησε και όλοι στράφηκαν προς τον Άνταμ.

Η Κάσι δεν είχε ξαναδεί αυτό το βλέμμα στα γκριζογά-

* Το αρχικό γράμμα της λέξης adulteress (μοιχαλίδα). (Σ.τ.Ε.)

λανα μάτια του, όμοια τώρα με ασημένιο κεραυνό. Εκείνος προχώρησε με το συνηθισμένο ήσυχο βήμα του. Δεν υπήρχε βία στον τρόπο με τον οποίο έπιασε το μπράτσο της Φεί, αλλά η λαβή του πρέπει να ήταν δυνατή σαν σίδερο – η Κάσι το κατάλαβε από την αδυναμία της Φεί να τραβηχτεί μακριά του. Η Φεί κοίταξε τα δάχτυλά του, έκπληκτη και προσβεβλημένη.

«Είπες όσα είχες να πεις», της είπε ο Άνταμ. Η φωνή του ήταν προσεκτικά σιγανή, αλλά τα λόγια βγήκαν από τα χείλη του σαν σπίθες. «Τώρα ήρθε η σειρά μου να μιλήσω. Και όλοι σας» – έριξε μια ματιά τριγύρω στον Κύκλο, ακινητοποιώντας όλα τα μέλη της συντροφιάς με το βλέμμα του– «θα ακούσετε τι έχω να πω».

Διηγήθηκες την ιστορία με τον δικό σου τρόπο», είπε ο Άνταμ. «Κάποια από τα λεγόμενά σου πλησιάζουν την αλήθεια και κάποια άλλα δεν είναι παρά προφανή ψέματα. Τίποτα, όμως, δε συνέβη έτσι ακριβώς όπως το αφηγήθηκες». Ξαναέριξε μια ματιά τριγύρω στον Κύκλο. «Δε με νοιάζει τι σκέφτεστε για μένα», είπε. «Υπάρχει όμως και κάποιος άλλος που εμπλέκεται σε αυτή την ιστορία. Και σε αυτή» –κοίταξε την Κάσι τόσο όσο να προλάβει εκείνη να δει τα γκριζογάλανα μάτια του, που έλαμπαν σαν ασημένιος κεραυνός– «δεν αξίζει να το περάσει όλο αυτό, ειδικά απόψε». Κάποια μέλη της συντροφιάς, δηλαδή η Λόρελ και η Μέλανι, απέστρεψαν το βλέμμα τους ελαφρώς ντροπιασμένες. Οι υπόλοιποι, όμως, συνέχισαν να τον κοιτάζουν με βλέμμα αγριεμένο και δύσπιστο.

«Ποια είναι λοιπόν η δική σου εκδοχή;» ρώτησε βλοσυρά η Ντέμπορα. Η έκφρασή της φανέρωνε ότι το χτύπημα της αποκάλυψης την είχε συγκλονίσει και δεν της άρεσε καθόλου αυτό.

«Κατ' αρχάς, όταν γνωριστήκαμε με την Κάσι, τα πράγματα δεν έγιναν όπως τα είπες. Δεν ήταν κεραυνοβόλος

έρωτας...» Ο Άνταμ κόμπιασε στιγμιαία και απέστρεψε το βλέμμα του. Κούνησε το κεφάλι του. «Δεν ήταν έρωτας. Με βοήθησε, με έσωσε από τέσσερις ξένους που οπλοφορούσαν. Ξένους από αυτούς που κυνηγούν μάγισσες». Κοίταξε επίμονα τον Κρις και τον Νταγκ Χέντερσον.

«Αλλά δεν ήξερε...» άρχισε να λέει η Ντέμπορα.

«Τότε δεν ήξερε τι είμαι. Ούτε τι είναι εκείνη. Για την Κάσι οι μάγισσες ήταν απλώς ήρωες των παραμυθιών. Με βοήθησε μόνο και μόνο επειδή χρειαζόμουν βοήθεια. Εκείνοι οι τύποι με κυνηγούσαν, με έκρυνε σε μια βάρκα και τους έστειλε προς λάθος κατεύθυνση. Προσπάθησαν να την κάνουν να τους πει πού ήμουν κρυμμένος, άσκησαν ακόμα και σωματική βία, αλλά εκείνη δε με κατέδωσε».

Σιωπή έπεσε στην ομίγυρη. Η Ντέμπορα, που θαύμαζε τη γενναιότητα πάνω από οτιδήποτε άλλο, φαινόταν μετροδεμένη και το άγριο βλέμμα της άρχισε να μαλακώνει.

Η Φέι είχε αρχίσει να κουνιέται σαν ψάρι που προσπαθεί να ξεφύγει από το αγκίστρι. Η έκφρασή της προόδιε ότι ένιωθε πολύ ενοχλημένη.

«Τι γλυκό! Η γενναία ηρωίδα. Και εσύ δεν μπόρεσες να μην τσιλημπουρδίσεις μαζί της».

«Μη γίνεσαι γελοία, Φέι», της είπε ο Άνταμ, τραντάζοντας ελαφρώς το μπράτσο της. «Δεν έκανα τίποτα μαζί της. Απλώς...» Κούνησε πάλι το κεφάλι του. «Της είπα απλώς “ευχαριστώ”. Ήθελα να θυμάται ότι δεν πρόκειται να ξεχάσω ποτέ αυτό που έκανε για μένα. Να ξέρει, τότε που τη θεωρούσα ξένη, ότι δεν είχα γνωρίσει ποτέ ξένο που έκανε κάτι τέτοιο για κάποιον από εμάς. Ήταν απλώς μια ευγενική ξένη. Ήταν ήρεμη και όμορφη και το μόνο που ήθε-

λα ήταν να την ευχαριστήσω. Όταν όμως την κοίταξα, ένιωσα κάτι, σάμπως κάτι να μας συνέδεε. Μπορεί τώρα να ακούγεται αφελές, όμως νόμιζα ότι διέκρινα ένα δεσμό...»

«Το ασημένιο νήμα», ψιθύρισε η Κάσι. Τα μάτια της είχαν γουρλώσει και δεν κατάλαβε ότι μίλησε φωναχτά, μέχρι που είδε τα πρόσωπα όλων να στρέφονται προς το μέρος της.

Τα φρύδια της Μέλανι ανασηκώθηκαν. Ακόμα και η Νταϊάνα δεν μπόρεσε να κρύψει την έκπληξή της όταν άκουσε την Κάσι να σπάει τη σιωπή που διατηρούσε τόση ώρα. Τα κατακόκκινα χείλη της Σούζαν άνοιξαν σχηματίζοντας ένα θαυμαστικό «Ο».

«Ναι, υποθέτω ότι κάπως έτσι ένιωσα», είπε ο Άνταμ, κοιτάζοντας ξανά μακριά. «Δεν ξέρω. Μου δημιουργήθηκε μια μπερδεμένη εντύπωση. Ένιωσα, όμως, υποχρεωμένος γι' αυτό που έκανε και θα ήθελα να είμαστε φίλοι. Πώς σας φαίνεται αυτό; Μια ξένη ως φίλη;» Τα λόγια του ξεσήκωσαν μουρμουρητά δυσπιστίας. «Και», συνέχισε ο Άνταμ κοιτάζοντας την Νταϊάνα, «γι' αυτό της έδωσα το χαλκηδόνιο που μου χάρισες».

Νέα μουρμουρητά αυτή τη φορά και μετά μια βαριά σιωπή.

«Ως δείγμα φιλίας, ως τρόπο να ξεπληρώσω το χρέος μου», είπε ο Άνταμ. «Σκέφτηκα ότι, αν ποτέ βρεθεί σε δύσκολη θέση, θα το νιώσω μέσω του κρυστάλλου και ίσως μπορέσω να κάνω κάτι για να τη βοηθήσω. Γι' αυτό της έδωσα το χαλκηδόνιο. Μόνο αυτό έκανα». Κοίταξε αφήφιστα τη Φεί και μετά, ακόμα πιο αφήφιστα, τα υπόλοιπα μέλη του Κύκλου. «Μόνο που –ναι, εντάξει– τη φίλησα. Φίλησα το χέρι της».

Η Λόρελ ανοιγόκλεισε τα μάτια της. Οι νεαροί Χέντερσον κοίταξαν με πλάγιο βλέμμα τον Άνταμ, σάμπως να ήθελαν να του πουν ότι είναι τρελός, αλλά μάλλον αποφάσισαν ότι είναι δική του δουλειά πού θα φιλάει τα κορίτσια. Η Φέι προσπάθησε να δείξει την περιφρόνησή της, αλλά δεν τα κατάφερε.

«Και μετά έφυγα από το Κέιπ Κοντ», είπε ο Άνταμ. «Δεν ξαναείδα την Κάσι, μέχρι τη μέρα που συναντηθήκαμε στη μύηση της Κόρι, η οποία τελικά έγινε μύηση της Κάσι. Υπάρχει, όμως, και κάτι άλλο σημαντικό. Όση ώρα μιλούσα με την Κάσι, δεν είπα ποιος είμαι, ούτε από πού είμαι. Δεν της είπα καν το όνομά μου. Έτσι, ό,τι και αν έκανε όταν ήρθε εδώ, όσα ποιήματα και αν έγραψε, Φέι, όλα έγιναν χωρίς να γνωρίζει ποιος είμαι. Δεν ήξερε ότι έχω σχέση με την Νταϊάνα. Τουλάχιστον δεν το ήξερε μέχρι τη βραδιά της μύησης, όταν εμφανίστηκα στην παραλία».

«Θεωρήσατε πως αυτός είναι ένας καλός λόγος για να συνεχίσετε να υποκρίνεστε ότι δε γνωρίζετε και για να συνεχίσετε να συναντιέστε πίσω από τις πλάτες μας», του επιτέθηκε ξανά η Φέι.

«Δεν ξέρεις τι λες», είπε σφιγμένος ο Άνταμ. Φαινόταν έτοιμος να αρχίσει να τραντάζει ξανά τη Φέι. «Δεν κάναμε τίποτα πίσω από την πλάτη κανενός. Την πρώτη φορά που μιλήσαμε ιδιαίτερος ήταν τη βραδιά που συνέβη αυτό που συνέβη με την τελετή του κρανίου. Ναι, τη βραδιά στο ακρωτήριο, όταν μας είδαν οι μικροί κατάσκοποί σου, Φέι. Ξέρεις, όμως, τι μου είπε η Κάσι στην πρώτη κατ' ιδίαν συζήτησή μας μετά τη συνάντησή μας στο Κέιπ Κοντ; Μου είπε ότι ήταν ερωτευμένη μαζί μου και ότι ήξερε πως αυτό

που νιώθει είναι λάθος. Από τότε που κατάλαβε ότι είναι λάθος, από τότε που κατάλαβε ότι δεν ήμουν απλώς ένας νεαρός που γνώρισε στην παραλία, αλλά το αγόρι της Νταϊάνα, πάλευε να καταπνίξει τα συναισθήματά της. Πήρε ακόμα και έναν όρκο, ένα όρκο αίματος, να μη δείξει ποτέ σε κανέναν, με λόγια, βλέμματα ή πράξεις, τι νιώθει για μένα. Δεν ήθελε να το μάθει η Νταϊάνα και να νιώσει άσχημα ή να τη λυπηθεί. Όλα αυτά σου δείχνουν άνθρωπο που ενεργεί ύπουλα;»

Τα μέλη του Κύκλου του ανταπέδωσαν το βλέμμα. Η Μέλανι μίλησε προσεκτικά.

«Για στάσου. Εννοείς ότι οι κατηγορίες της Φέι είναι αβάσιμες;»

Ο Άνταμ ξεροκατάπие.

«Όχι», είπε σιγανά. «Δε λέω αυτό. Εκείνη τη βραδιά στο ακρωτήριο...» Σταμάτησε και ξεροκατάπие ξανά και μετά μίλησε με σκληρή φωνή. «Δεν μπορώ να εξηγήσω τι συνέβη. Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι το λάθος ήταν δικό μου και όχι της Κάσι. Είχε κάνει το παν για να με αποφύγει, για να μην μπαίνει στο δρόμο μου. Κάθε φορά, όμως, που βρισκόμασταν μόνοι η έλξη μεταξύ μας ήταν πολύ δυνατή». Κοίταξε την Νταϊάνα χωρίς να διστάσει, αν και ο πόνος του ήταν προφανής. «Δε νιώθω περήφανος για τον εαυτό μου, ούτε σκοπέυα ποτέ να σε πληγώσω. Και η Κάσι είναι αθώα. Ο μόνος λόγος που μου μιλούσε εκείνο το βράδυ ήταν γιατί ήθελε να μου επιστρέψει το χαλκηδόνιο, για να σου τον δώσω πίσω. Πάντα φερόταν έντιμα. Όσο και αν της κόστισε αυτό». Σταμάτησε και τα χείλη του σφίχτηκαν. «Αν ήξερα ότι την εκβίαζε αυτό το φίδι...»

«Σε παρακαλώ πολύ», τον διέκοψε η Φέι, με τα χρυσαφένια της μάτια να λάμπουν επικίνδυνα.

Ο Άνταμ της ανταπέδωσε ένα εξίσου επικίνδυνο βλέμμα.

«Αυτό δεν έγινε, Φέι; Ένας εκβιασμός. Οι μικροί σου κατάσκοποι μας είδαν τη στιγμή που αποχαιρετιζόμασταν και ορκιζόμασταν να μη συναντηθούμε ποτέ ξανά μόνοι. Εσύ, όμως, αποφάσισες να το εκμεταλλευτείς. Το είχα καταλάβει ότι κάτι συνέβαινε ανάμεσα σ' εσένα και στην Κάσι, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω τι ήταν αυτό. Η Κάσι είχε τρομοκρατηθεί ξαφνικά, αλλά γιατί δεν ήρθε να μου μιλήσει και να μου πει τι συμβαίνει...» Ο Άνταμ δεν ολοκλήρωσε αυτό που ήθελε να πει.

Η Κάσι κούνησε το κεφάλι της βουβή. Πώς μπορούσε να το εξηγήσει;

«Δεν ήθελα να μπλέξεις σε αυτό», είπε τόσο σιγανά, σχεδόν σαν να ψιθύριζε. «Φοβόμουν μήπως το πεις στην Νταϊάνα και η Φέι μου είπε ότι αν το μάθει η Νταϊάνα...»

«Τι;» είπε ο Άνταμ. Όταν η Κάσι κούνησε ξανά το κεφάλι της, ο Άνταμ τράνταξε ξανά τη Φέι. «Τι, Φέι; Αν το μάθαινε η Νταϊάνα, θα τη σκότωνε; Θα διαλυόταν ο Κύκλος; Αυτό είπες στην Κάσι;»

Η Φέι χαμογέλασε πονηρά.

«Και να το είπα, αυτή δεν είναι η αλήθεια; Αυτό αποδείχθηκε τελικά». Τραβήχτηκε μακριά από τον Άνταμ.

«Δηλαδή, χρησιμοποίησες την αγάπη της για την Νταϊάνα εναντίον της. Την εκβίασες για να την υποχρεώσεις να σε βοηθήσει να βρεις το κρανίο, έτσι δεν είναι; Βάζω στοίχημα ότι έπρεπε να την πείσεις με κάποιον τρόπο.»

Ο Άνταμ δεν έκανε παρό εικασίες, αλλά οι εικασίες του

βρήκαν το στόχο τους. Η Κάσι κατένευσε, χωρίς να το θέλει.

«Βρήκα πού ήταν...»

«Μα, πώς;» τη διέκοψε η Νταϊάνα, μιλώντας για πρώτη φορά στην Κάσι. Η Κάσι κοίταξε τα καθάρια πράσινα μάτια, με τα δάκρυα που στραφτάλιζαν πάνω στις μαύρες βλεφαρίδες, και της απάντησε.

«Έκανα αυτό που μου είπε η Φέι», είπε με τρεμάμενη φωνή. «Κοίταξα πρώτα στο ντουλάπι. Θυμάσαι που είχα μείνει στο σπίτι σου και ξύπνησες ξαφνικά και με βρήκες στο δωμάτιό σου; Όταν δεν το βρήκα εκεί, σκέφτηκα ότι πρέπει να εγκαταλείψω την προσπάθεια, αλλά μετά είδα ένα όνειρο που με έκανε να θυμηθώ κάτι που είχα δει στο Βιβλίο των Σκιών σου. Ότι εξαγνίζουμε τα διαβολικά αντικείμενα θάβοντάς τα στην άμμο. Έτσι, πήγα και έψαξα στην παραλία και βρήκα το κρανίο θαμμένο κάτω από τον κύκλο με τις πέτρες». Η Κάσι σταμάτησε, κοίταξε τη Φέι και η φωνή της δυνάμωσε. «Όταν όμως το βρήκα, κατάλαβα ότι δεν μπορούσα να το δώσω στη Φέι. Απλώς δεν μπορούσα. Εκείνη, ωστόσο, με είχε ακολουθήσει και το πήρε».

Η Κάσι πήρε μια βαθιά ανάσα και βρήκε το κουράγιο να ξανακοιτάξει την Νταϊάνα στα μάτια, εκλιπαρώντας τη με το βλέμμα της να καταλάβει.

«Το ήξερα ότι δεν μπορώ να την αφήσω να το πάρει. Θα έπρεπε να την είχα αντιμετωπίσει τότε, αλλά και αργότερα, όμως ήμουν αδύναμη και χαζή. Τώρα το έχω μετανιώσει. Μακάρι να είχα έρθει και να σου είχα μιλήσει από την αρχή, αλλά φοβόμουν μήπως σε πληγώσω...» Τα δάκρυα έπνιξαν τη φωνή της και θόλωσαν την όρασή της. «Όσο για αυτά που είπε ο Άνταμ, ότι δηλαδή φταίει εκείνος, πρέπει

να σου πω ότι δεν είναι αλήθεια. Φταίω και εγώ. Στο χορό της Ημέρας των Αγίων Πάντων προσπάθησα να τον κάνω να με φιλήσει, γιατί ήμουν πολύ στενοχωρημένη και από τότε πίστευα ότι τίποτα δεν έχει πια σημασία, αφού, έτσι κι αλλιώς, ήμουν κακιά».

Τα μάγουλα της Νταιάνα ήταν υγρά, αλλά τώρα φαινόταν ξαφνιασμένη.

«Αφού τι;»

«Αφού ήμουν κακιά», είπε η Κάσι, ακούγοντας την τρομερή, στεγνή αλήθεια που έκρυβαν τα τόσο απλά λόγια της. «Αφού ήμουν υπεύθυνη για το θάνατο του Τζέφρι Λάβτζοϊ».

Τα παιδιά την κοίταξαν συγκλονισμένα.

«Μισό λεπτό», είπε η Μέλανι. «Για ξαναπές το αυτό».

«Κάθε φορά που κάποιος χρησιμοποιούσε το κρανίο, αυτό απελευθέρωνε σκοτεινή ενέργεια που σκότωνε κάποιον», είπε προσεκτικά και καθαρά η Κάσι. «Η Φεί και εγώ χρησιμοποιήσαμε το κρανίο πριν από το θάνατο του Τζέφρι. Αν δεν ήμουν εγώ, δε θα το είχε χρησιμοποιήσει και ο Τζέφρι θα ήταν ακόμη ζωντανός. Οπότε, όπως καταλαβαίνετε, είμαι υπεύθυνη».

Τα μάτια της Νταιάνα πήραν να ζωντανεύουν.

«Μα δεν το ήξερες αυτό», είπε.

Η Κάσι κούνησε το κεφάλι της.

«Αυτό δεν είναι δικαιολογία. Δεν υπάρχει δικαιολογία για τίποτα από όλα αυτά. Ούτε καν για τα χειρότερα που έκανα επειδή θεωρούσα ότι ήμουν κακιά και, αφού ήμουν κακιά, δεν είχε πλέον καμία σημασία. Αλλά είχε. Άκουσα τη Φεί και της επέτρεψα να με εκβιάσει». Και κράτησα τον

αιματίτη, σκέφτηκε, αλλά δε βρήκε κανένα λόγο για να το αναφέρει. Ανασήκωσε τους ώμους της και άφησε τα δάκρυά της να τρέξουν. «Της επέτρεψα ακόμα και να με υποχρεώσει να την ψηφίσω για αρχηγό. *Συγγνώμη*, Νταϊάνα. Λυπάμαι πολύ. Δεν ξέρω γιατί το έκανα».

«Εγώ ξέρω», είπε τρέμοντας η Νταϊάνα. «Το είπε ήδη ο Άνταμ. Επειδή φοβόσουν».

Η Κάσι κατένευσε. Τα λόγια που είχε θάψει τόσο καιρό βρήκαν ξαφνικά διέξοδο.

«Όταν άρχισα να κάνω ό,τι μου ζητούσε, δεν μπορούσα να σταματήσω. Έβρισκε συνεχώς νέα πράγματα για να με εκβιάζει. Τα πράγματα ολοένα χειροτέρευαν και δεν ήξερα πώς να ξεφύγω...» Η φωνή της Κάσι έσπασε. Είδε τη Φέι, τα σουφρωμένα χείλη της και το βήμα που έκανε προς τα μπρος στην προσπάθειά της να μιλήσει και είδε και τον Άνταμ, που την έκανε να σωπάσει, κατακεραυνώνοντάς τη με το βλέμμα του. Κατόπιν, στράφηκε και κοίταξε τα μάτια της Νταϊάνα.

Έλαμπαν σαν περίδοτα μπροστά στη φλόγα ενός κεριού, υγρά από τα δάκρυα που είχαν αναβλύσει στα μάτια της, αλλά και από κάτι άλλο. Μια έκφραση που η Κάσι δεν περιέμενε να ξαναδεί, ειδικά προς εκείνη. Μια έκφραση πόνου, αλλά και συγχώρεσης και λαχτάρας. Μια έκφραση αγάπης.

Κάτι έσπασε μέσα στην Κάσι, κάτι σκληρό και σφιχτό, που γιγαντωνόταν από τότε που είχε αρχίσει να εξαπατά την Νταϊάνα. Έκανε ένα αβέβαιο βήμα προς τα μπρος.

Και τότε, έπεσαν η μία στην αγκαλιά της άλλης. Έκλαιγαν και οι δύο και αντλούσαν δύναμη η μία από την άλλη.

«Συγγνώμη! Συγγνώμη για όλα!» έλεγε κλαίγοντας η Κάσι.

Της φάνηκε ότι πέρασε μια αιωνιότητα προτού την αποχωριστεί η Νταϊάνα και απομακρυνθεί από την ομάδα κοιτάζοντας το σκοτάδι. Η Κάσι σκούπισε τα μάγουλά της με την ανάποδη του χεριού της. Το φεγγάρι κρεμόταν χαμηλά πάνω από τον ορίζοντα και έλαμπε σαν παλιός χρυσός πάνω στα μαλλιά της Νταϊάνα.

Δεν ακουγόταν απολύτως τίποτα, πέρα από τον μακρινό βρυχηθμό των κυμάτων που έσκαγαν στην ακτή.

Κάποια στιγμή, η Νταϊάνα επέστρεψε κοντά τους.

«Νομίζω ότι όλοι μας ακούσαμε αρκετά», είπε. «Νομίζω ότι κατάλαβα, αν όχι όλα, τουλάχιστον τα περισσότερα. Ακούστε με όλοι, γιατί δε θέλω να τα ξαναπώ».

Όλοι σώπασαν και στράφηκαν προς την Νταϊάνα για να ακούσουν τι είχε να τους πει. Η Κάσι είχε την αμυδρή υποψία ότι είχε έρθει η ώρα να αποδοθεί δικαιοσύνη. Η Νταϊάνα θύμιζε ιέρεια ή πριγκίπισσα έτσι όπως στεκόταν, ψηλή και γλωμή, αλλά αγέρωχη. Απέπνεε μια παράξενη αξιοπρέπεια, μια αύρα μεγαλείου και σιγουριάς που ερχόταν σε αντίθεση με τον πόνο των ματιών της.

Περιμένω να ακούσω την τιμωρία μου, σκέφτηκε η Κάσι. Όποια και αν ήταν, της άξιζε. Κοίταξε τον Άνταμ και τον είδε να περιμένει και εκείνος. Η έκφρασή του φανέρωνε ότι δε ζητούσε χάρες, όμως η Κάσι μπορούσε να καταλάβει πώς ένιωθε πραγματικά. Στέκονταν δίπλα δίπλα, μπροστά στην Νταϊάνα, δυο συνένοχοι σε ένα έγκλημα, αλλά χαρούμενοι που το μυστικό τους είχε πλέον αποκαλυφθεί.

«Δε θέλω κανείς σας να συζητήσει ξανά αυτό που συνέ-

βη απόψε», είπε η Νταϊάνα με απαλή αλλά σταθερή φωνή. «Ποτέ. Μόλις σας πω όσα έχω να σας πω, το θέμα θα θεωρείται λήξαν». Κοίταξε τον Άνταμ, αποφεύγοντας όμως το βλέμμα του. «Νομίζω», είπε αργά, «ότι ξέρω πώς ένιωθες. Αυτά συμβαίνουν καμιά φορά. Σε συγχωρώ. Όσο για σένα, Κάσι, εσύ δε φταις καθόλου. Δε γνώριζες. Δεν κατηγορώ κανέναν από τους δυο σας. Το μόνο που ζητάω...»

Η Κάσι πήρε μια βαθιά ανάσα και τη διέκοψε. Δεν μπορούσε να κρατηθεί άλλο.

«Νταϊάνα», είπε, «θέλω να ξέρεις κάτι. Όλο αυτό τον καιρό ένιωθα θυμό και ζήλια, γιατί ο Άνταμ είναι δικός σου και όχι δικός μου. Ακόμα και ως σήμερα το βράδυ. Αλλά όλα αυτά άλλαξαν τώρα. Ειλικρινά. Τώρα το μόνο που θέλω είναι εσύ και ο Άνταμ να είστε χαρούμενοι. Τίποτα δεν είναι πιο σημαντικό για μένα από σένα και την υπόσχεση που έδωσα». Για μια στιγμή, η Κάσι αναρωτήθηκε αν ο Άνταμ είναι λιγότερο σημαντικός, αλλά απόδιωξε αμέσως αυτή τη σκέψη και μίλησε πειστικά, με απόλυτη ειλικρίνεια. «Ο Άνταμ και εγώ... και οι δύο δώσαμε αυτή την υπόσχεση. Το μόνο που θέλουμε είναι να μας δώσεις άλλη μία ευκαιρία για να την κρατήσουμε. Μόνο μία ακόμα ευκαιρία...»

Η Νταϊάνα άνοιγε το στόμα της για να μιλήσει, αλλά η Κάσι συνέχισε προτού προλάβει να πει τίποτα.

«Σε παρακαλώ, Νταϊάνα. Το ξέρεις ότι μπορείς να μου έχεις εμπιστοσύνη. Ότι μπορείς να μας έχεις εμπιστοσύνη. Πρέπει να μας αφήσεις να σου το αποδείξουμε αυτό».

Έγινε μια μικρή σιωπή και μετά η Νταϊάνα είπε: «Ναι. Ναι... έχεις δίκιο». Πήρε μια βαθιά ανάσα, ξεφύσηξε και

κοίταξε επίμονα τον Άνταμ. «Τι θα λέγατε λοιπόν... τι θα λέγατε αν το ξεχάσουμε για λίγο όλο αυτό; Απλώς... να σβήσουμε όλα όσα ειπώθηκαν σήμερα;»

Ένας μυς συσπάστηκε στο σαγόني του Άνταμ. Χωρίς να πει κουβέντα, έπιασε το χέρι που του είχε απλώσει η Νταϊάνα.

Η Νταϊάνα άπλωσε το άλλο χέρι στην Κάσι. Η Κάσι το έπιασε και έσφιξε τα λεπτά, κρύα δάχτυλα. Ήθελε να γελάσει και να κλάψει την ίδια στιγμή. Αντ' αυτού, όμως, χάρισε στην Νταϊάνα ένα βιασμένο χαμόγελο. Κοίταξε τον Άνταμ και είδε ότι και εκείνος προσπαθούσε να χαμογελάσει, μολονότι τα μάτια του ήταν σκούρα, ίδια με τα βραχιά σύννεφα πάνω από την επιφάνεια του ωκεανού.

«Αυτό ήταν;» εξεռράγη η Φέι. «Όλα τώρα είναι εντάξει; Όλα τακτοποιήθηκαν σαν να μη συνέβη τίποτα; Όλοι αγαπάνε όλους και θα επιστρέψετε στο σπίτι χεράκι χεράκι;»

«Ναι», της απάντησε απότομα ο Άνταμ και της χάρισε ένα σκληρό βλέμμα. «Όσον αφορά το τελευταίο, τουλάχιστον. Θα πάμε σπίτι γιατί η ώρα είναι περασμένη».

«Η Κάσι χρειάζεται ανάπαυση», συμφώνησε η Νταϊάνα. Η παγωμένη απόγνωση είχε πια χαθεί από το πρόσωπό της. Μολονότι φαινόταν πιο εύθραυστη από όσο την είχε δει ποτέ η Κάσι, η Νταϊάνα έδειχνε επίσης αποφασισμένη. «Όλοι χρειαζόμαστε ξεκούραση».

«Πρέπει επίσης να φωνάξουμε ένα γιατρό ή κάποιον τέλος πάντων», είπε απρόσμενα η Ντέμπορα. Έγειρε το κεφάλι της και έδειξε προς τον αριθμό δώδεκα. «Η γιαγιά της Κάσι...»

«Με ποια πλευρά είσαι;» γούλισε η Φέι.

Η Ντέμπορα περιορίστηκε να της χαρίσει ένα παγερό βλέμμα.

Τα δάχτυλα της Νταιάνα έσφιξαν ακόμα περισσότερο τα δάχτυλα της Κάσι.

«Ναι, έχεις δίκιο. Θα φωνάξουμε τον κύριο Στερν. Όσο για την Κάσι, μπορεί να έρθει στο σπίτι μου».

Η Φέι άφησε ένα γέλιο σαν γάβγισμα, όμως κανείς δε γέλασε μαζί της. Ακόμα και οι νεαροί Χέντερσον ήταν σοβαροί και τα λοξά μάτια τους σκεπτικά. Η Σούζαν έστριψε μια μπούκλα από τα κόκκινα μαλλιά της γύρω από τα δάχτυλά της και κοίταξε τα μπλεγμένα χέρια της Κάσι και της Νταιάνα. Η Λόρελ έγενεψε ενθαρρυντικά στην Κάσι όταν την κοίταξε και τα ψυχρά, γκριζα μάτια της Μέλανι έλαμπαν από μια βουβή επιδοκιμασία. Ο Σον δάγκωνε το χείλος του και το βλέμμα του πηδούσε αβέβαιο από το ένα μέλος του Κύκλου στο άλλο.

Όμως, εκείνος που εξέπληξε περισσότερο την Κάσι ήταν ο Νικ. Το πρόσωπό του, που συνήθως δεν πρόδιδε κανένα ίχνος συναισθήματος, ήταν τώρα τραβηγμένο, σάμπως μέσα του να γινόταν μια βίαιη σύγκρουση.

Τώρα, όμως, δεν υπήρχε χρόνος να νοιαστεί για εκείνον. Δεν υπήρχε χρόνος να ασχοληθεί ούτε με τη Φέι, που έβραζε από το θυμό της, αφού το σχέδιό της να διαλύσει τον Κύκλο είχε καταστραφεί. Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε η φωνή της Μέλανι.

«Κάσι, θέλεις να περάσουμε πρώτα από το σπίτι μου; Η θεία Κόνστανς φροντίζει τη μαμά σου και αν θέλεις να τη δεις...»

Η Κάσι ένευσε με ανυπομονησία. Νόμιζε ότι είχαν πε-

ράσει εκατό χρόνια από την τελευταία φορά που είδε τη μητέρα της, από τότε που είχε μπει σ' εκείνο το δωμάτιο που ήταν γεμάτο από κόκκινο φως και αντίκρισε τα γυάλινα, άδεια μάτια της. Η μητέρα της πρέπει να ήταν καλά πλέον και σίγουρα μπορούσε να της πει τι συνέβη.

Όταν, όμως, οι τρεις τους, η Μέλανι, η Κάσι και η Νταϊάνα, η οποία δεν είχε αφήσει στιγμή το χέρι της Κάσι σε όλη τη διάρκεια της σύντομης διαδρομής ως τον αριθμό τέσσερα, μπήκαν στο σπίτι, η καρδιά της Κάσι βούλιαξε. Η θεία της Μέλανι, μια γυναίκα με λεπτά χείλη και αυστηρά μάτια, τις οδήγησε σιωπηλή προς έναν ξενώνα του ισογείου. Μια ματιά προς τη γλωμή, σαν φάντασμα μορφή που βρισκόταν ξαπλωμένη στο κρεβάτι ήταν αρκετή για να παγώσει το αίμα στις φλέβες της Κάσι.

«Μαμά;» ψιθύρισε, γνωρίζοντας ήδη ότι δεν πρόκειται να λάβει απάντηση.

Μα το Θεό, η μητέρα της φαινόταν τόσο νέα. Πολύ νεότερη από όσο φαινόταν συνήθως, τρομακτικά νέα, αφύσικα νέα. Σάμπως στο κρεβάτι δεν ήταν ξαπλωμένη η μητέρα της Κάσι, αλλά ένα κοριτσάκι με σκούρα μαλλιά και τεράστια, μαύρα, στοιχειωμένα μάτια που θύμιζαν ανεπαίσθητα τα μάτια της κυρίας Μπλέικ. Μια ξένη. Αυτή δεν ήταν κάποια που μπορούσε να βοηθήσει την Κάσι.

«Όλα θα πάνε καλά, μαμά», ψιθύρισε η Κάσι, κάνοντας ένα βήμα μακριά από την Νταϊάνα, για να ακουμπήσει με το χέρι της τον ώμο της μητέρας της. «Όλα θα πάνε καλά. Θα το δεις. Θα γίνεις καλά».

Ο λαιμός της την πονούσε και ένωσε την Νταϊάνα να την τραβάει μακριά από τη μητέρα της.

«Περάσατε και οι δύο πολλά», είπε η Μέλανι μόλις βρέθηκαν ξανά έξω. «Αφήστε εμάς να ασχοληθούμε με το γιατρό... και την αστυνομία, αν πρέπει να έρθει. Εσύ και η Κάσι πρέπει να κοιμηθείτε».

Οι υπόλοιποι τους περιέμεναν στο δρόμο και έγγνεψαν καταφατικά όταν άκουσαν τα λόγια της Μέλανι. Η Κάσι κοίταξε την Νταϊάνα, που έγγνεψε καταφατικά.

«Εντάξει», είπε η Κάσι. Η φωνή της ακούστηκε αχνή και ελαφρώς βραχνή και κατάλαβε πόσο κουρασμένη ήταν. Εξαντλημένη. Παράλληλα ζαλιζόταν και όσα διαδραματίζονταν μπροστά της έμοιαζαν με όνειρο. Της φαινόταν πολύ περίεργο να στέκεται εκεί ξημερώματα, γνωρίζοντας ότι η γιαγιά της ήταν νεκρή και η μητέρα της είχε υποστεί σοκ, καθώς και ότι το σπίτι της είχε καταστραφεί. Παρ' όλα αυτά, δεν υπήρχε κανένας ενήλικας στο δρόμο, καμία αναστάτωση, μόνο τα μέλη του Κύκλου και μια απόκοσμη ησυχία. Τώρα που το σκεφτόταν καλύτερα, γιατί δεν υπήρχε κανένας γονιός εκεί έξω; Σίγουρα κάποιος είχε ακούσει τι συνέβη.

Όλα, όμως, τα σπίτια στην οδό Κρόουχεϊβεν ήταν ήσυχα και σιωπηλά. Καθώς προχωρούσαν προς το σπίτι της Μέλανι, η Κάσι νόμισε ότι είδε ένα φως να σβήνει στο σπίτι της Σούζαν και μια κουρτίνα να κλείνει στο σπίτι των Χέντερσον. Αν οι γονείς ήταν ξύπνιοι, το σίγουρο ήταν ότι δεν ήθελαν να ανακατευτούν.

Είμαστε μόνοι μας, σκέφτηκε η Κάσι. Όμως η Νταϊάνα ήταν δίπλα της και διέκρινε τη σκιά της ψηλής μορφής του Άνταμ απέναντι στους προβολείς των αυτοκινήτων της συντροφιάς. Η εγγύτητά τους γέμισε σιγουριά την Κάσι.

«Αύριο πρέπει να μιλήσουμε», είπε. «Υπάρχουν πολλά που θέλω να σας πω, σε όλους σας. Πράγματα που η γιαγιά μου μου είπε λίγο πριν... πριν πεθάνει».

«Μπορούμε να συναντηθούμε στην παραλία την ώρα του μεσημεριανού...» ξεκίνησε να λέει η Νταϊάνα, αλλά τη διέκοψε η βραχνή φωνή της Φέι.

«Όχι, δεν μπορούμε. Εγώ είμαι αυτή που αποφασίζει πού θα γίνονται πλέον οι συναντήσεις μας. Ή μήπως το ξέχασες;»

Η Φέι έριξε περήφανα το κεφάλι της πίσω και το ασημένιο μισοφέγγαρο στο διάδημά της έλαμψε πάνω στα μαύρα μαλλιά της. Η Νταϊάνα άνοιξε το στόμα της, αλλά το ξαναέκλεισε αμέσως.

«Εντάξει», είπε ο Άνταμ με προσποιητή ηρεμία, κάνοντας ένα βήμα μπροστά από τους προβολείς, για να σταθεί δίπλα στη Φέι. «Εσύ είσαι η αρχηγός. Αποφάσισε. Πού θα συναντηθούμε;»

Τα μάτια της Φέι στένεψαν.

«Στο παλιό κτίριο των φυσικών επιστημών. Αλλά...»

«Εντάξει». Ο Άνταμ δε θέλησε να την αφήσει να τελειώσει. Της γύρισε την πλάτη. «Θα σας πάω στο σπίτι», είπε στην Νταϊάνα και στην Κάσι.

Η Φέι θύμωσε, όμως εκείνοι είχαν ήδη αρχίσει να απομακρύνονται.

«Επί τη ευκαιρία, Νταϊάνα... χρόνια πολλά», φώναξε με κακία.

Η Νταϊάνα δεν απάντησε.

Η ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ

Η Κάσι είναι πλέον ένα ισχυρό μέλος του Μυστικού Κύκλου, της πιο σαγηνευτικής και επικίνδυνης ομάδας μαγισσών που μπορεί να φανταστεί κανείς. Αλλά αυτό έχει το τίμημά του. Οι δυνάμεις της αποκαλύπτονται, το ίδιο, όμως, συμβαίνει και με το μίσος της Φέι προς εκείνη. Η διάσταση ανάμεσα στις επιθυμίες των δύο αρχηγών φέρνει την Κάσι αντιμέτωπη με τον ίδιο της τον εαυτό.

Μια ξαφνική εμφάνιση, μια αναπάντεχη σύμπραξη, μια οδυνηρή αποκάλυψη και μια απρόσμενη πρόταση θα κρίνουν τις αποφάσεις όχι μόνο της Κάσι, αλλά και των υπόλοιπων μελών του Μυστικού Κύκλου.

Στην τελική αναμέτρηση του καλού και του κακού, οι ανατροπές διαδέχονται η μία την άλλη. Πού κρύβονται τα Εργαλεία; Ποιος θα τους οδηγήσει στην ανακάλυψή τους; Άραγε θα μπορέσει ο Μυστικός Κύκλος να σωθεί και μαζί του να σωθεί ολόκληρο το Νιου Σάλεμ, ή μήπως τα μυστικά του παρελθόντος θα φέρουν το τέλος που κανείς δεν επιθυμεί;

Το τρίτο βιβλίο μιας συναρπαστικής
«μαγικής» τριλογίας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΕ: 11281